

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 12 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, turintis žodinį elementą BASKAYA — Protestas — Dvišalė konvencija — Trečiosios valstybės teritorija — „Naudojimo iš tikrųjų“ sąvoka“

Byloje C-445/12 P

dėl 2012 m. vasario 2 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Rivella International AG, įsteigta Rotriste (Šveicarija), atstovaujama *Rechtsanwalt C. Spintig*,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai G. Schneider,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas, įsteigta Grosete (Italija),

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas), M. Berger ir S. Rodin,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. spalio 16 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Rivella International AG* prašo panaikinti 2012 m. liepos 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Rivella International AG prieš VRDT – Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA)* (T-170/11, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2011 m. sausio 10 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo byloje R 534/2010-4, susijusio su protesto procedūra tarp apeliančios ir *Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas* (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009

- 2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) 8 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„1 dalyje nurodyti „ankstesni prekių ženklai“ reiškia:

- a) tokius prekių ženklus, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į šioms prekių ženklams prašomus suteikti prioritetus:
  - i) Bendrijos prekių ženklus;
  - ii) prekių ženklus, įregistruotus valstybėje narėje, o Belgijos, Nyderlandų ar Liuksemburgo atvejais – Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje;
  - iii) prekių ženklus, įregistruotus pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus;
  - iv) pagal Bendrijoje galiojančius tarptautinius susitarimus įregistruoti prekių ženklai;

<...>“

- 3 Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnis skirtas protesto procedūrai VRDT. Jis suformuluotas taip:

„<...>

2. Pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo ankstesnis Bendrijos prekių ženklas Bendrijoje iš tikrųjų buvo naudojamas žymint prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, ir kurias savininkas mini pagrįsdamas protestą, arba kad buvo rimtų priešasčių ženklo nenaudoti, jeigu tą dieną ankstesnis Bendrijos prekių ženklas yra buvęs registruotas ne mažiau kaip penkerius metus. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. Jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas žymint tikrai dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, nagrinėjant protestą prekių ženklas laikomas įregistruotu tikrai tai prekių ar paslaugų daliai.

3. 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkams naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Bendrijoje.

<...>“

4 Šio reglamento 160 straipsnyje, susijusiame su tarptautinės registracijos prekių ženklu, skelbiama:

„Taikant <...> 42 straipsnio 2 dalį <...> vietoj registracijos datos taikoma 152 straipsnio 2 dalyje nurodyta paskelbimo data siekiant nustatyti datą, nuo kurios tarptautiniu mastu įregistruotas ženklas nurodant Europos bendriją turi būti pradėtas autentiškai vartoti Bendrijoje.“

Direktyva 2008/95/EB

5 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25) 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu per penkerius metus po registravimo procedūros pabaigos savininkas nepradėjo valstybėje narėje iš tikrųjų prekių ženklu žymėti prekes ar paslaugas, kurioms jis buvo įregistruotas, arba jeigu ženklo naudojimas buvo sustabdytas penkerius metus iš eilės, ženkliui taikomos šia direktyva numatytos sankcijos, išskyrus atvejus, kada buvo nenaudojama dėl tinkamų priežasčių.“

Madrido sutartis

6 Iš dalies pakeistos 1891 m. balandžio 14 d. Madrido sutarties dėl tarptautinės prekių ženklų registracijos (toliau – Madrido sutartis) 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad:

„Nuo įregistravimo <...> kiekvienoje atitinkamoje susitariančiojoje šalyje prekių ženkliui suteikiama tokia pati apsauga kaip ir tuo atveju, jeigu prekių ženklo paraiška būtų tiesiogiai pateikta tos susitariančiosios šalies tarnyboje. <...>“

1892 m. konvencija

7 Iš dalies pakeistos 1892 m. balandžio 13 d. Berlyne pasirašytos Šveicarijos ir Vokietijos konvencijos dėl abipusės patentų, pramoninio dizaino ir prekių ženklų apsaugos (toliau – 1892 m. konvencija) 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad žalingų pasekmių, kurių, remiantis susitariančiųjų šalių teisės aktais, kyla dėl to, kad per tam tikrą laiką paslaugų ženklas arba firmos vardas nebuvo panaudotas, nekyla, jeigu jis naudojamas kitos šalies teritorijoje.

Faktinės bylos aplinkybės

8 2007 m. spalio 25 d. *Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas*, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), pateikė VRDT paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

- 9 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

- 10 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 29, 30 ir 32 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
- 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti ir virti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai“;
  - 30 klasė: „Kava, arbata, kakava, cukrus, ryžiai, tapijoka, sago kruopos, kavos pakaitalai; miltai ir grūdų produktai, duona, pyragas ir konditerijos gaminiai, ledai; medus, sirupas; mielės, kepimo milteliai; druska, garstyčios; actas, padažai; prieskoniai; ledas“;
  - 32 klasė: „Alus; mineralinis ir gazuotas vanduo, kiti gaivieji gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys; sirupai ir kiti gėrimų gaminimo mišiniai“.
- 11 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2008 m. kovo 31 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 13/2008.
- 12 2008 m. birželio 30 d. apeliantė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu (dabar Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis), pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos ir nurodė galimybę supainioti prekių ženklus, kaip ji apibrėžta Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas).
- 13 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu vaizdiniu tarptautiniu prekių ženklu, kuris 1992 m. birželio 30 d. buvo įregistruotas numeriu 470542; jo registracija buvo pratęsta iki 2012 m. birželio 30 d. ir galiojo Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Austrijoje ir Beniliukso šalyse Nicos sutarties 32 klasės prekėms „Alus, elis ir porteris; mineralinis ir gazuotas vanduo, kiti gaivieji gėrimai; sirupai ir kiti gėrimų gaminimo mišiniai“. Šis prekių ženklas atrodo taip:

- 14 Paprašius įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą, apeliantė 2009 m. kovo 31 d. patikslino, kad toliau protestą ji palaiko tik dėl Vokietijoje galiojančios tarptautinės registracijos, ir pateikė kelis dokumentus naudojimui Šveicarijoje įrodyti. Šiuo atžvilgiu ji rėmėsi 1892 m. konvencijos 5 straipsniu. Pagal šią konvenciją naudojimas Šveicarijoje prilyginamas naudojimui Vokietijoje.

- 15 2010 m. vasario 8 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą dėl to, kad nebuvo įrodytas ankstesnio prekių ženklo naudojimas. Jis konstatavo, kad iš pateiktų dokumentų matyti, jog prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, buvo naudojamas tik Šveicarijoje, ir atsisakė taikyti 1892 m. konvenciją.
- 16 2010 m. balandžio 7 d. apeliante pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 17 Ginčijamu sprendimu VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir nurodė, kad ankstesnio prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, naudojimo iš tikrųjų įrodymai susiję tik su Šveicarijos Konfederacija. Ji nusprendė, kad svarbus yra tik Reglamentas Nr. 207/2009, būtent jo 42 straipsnio 2 ir 3 dalys, pagal kurias ankstesnis prekių ženklas turi būti iš tikrųjų naudojamas valstybėje narėje, kurioje jis saugomas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 18 Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. kovo 17 d., apeliante siekė panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 19 Grįsdama ieškinį ji pateikė vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu.
- 20 Apeliante konkrečiai nurodė: kadangi pagal 1892 m. konvencijos 5 straipsnio 1 dalį prekių ženklas laikomas naudojamu Vokietijoje, jeigu jis yra naudojamas Šveicarijoje, ji neturėtų pateikti įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų Vokietijoje.
- 21 Pirma, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 22–36 punktuose išnagrinėjo klausimą, kurios teritorijos atžvilgiu turi būti įrodytas ankstesnio prekių ženklo naudojimas.
- 22 Skundžiamo sprendimo 26 punkte Bendrasis Teismas nurodė, „kad klausimai dėl įrodymo, pateikto protesto dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos paraiškos motyvams pagrįsti, ir klausimai dėl prekių ženklų naudojimo teritorinio aspekto yra reglamentuojami atitinkamų Reglamento Nr. 207/2009 nuostatų“, neatsižvelgiant į valstybių narių vidaus teisę. Šiuo klausimu minėto sprendimo 27 punkte jis pažymėjo, jog aplinkybė, kad protestas dėl Bendrijos prekių ženklų registracijos grindžiamas ankstesniais nacionaliniais arba tarptautiniais prekių ženklais, nereiškia, kad Bendrijos protesto procedūros atveju šiam ankstesniam prekių ženklui turi būti taikoma taikytina nacionalinė teisė.
- 23 Bendrasis Teismas konstatavo, kad nors prekių ženklų registravimo tvarka reglamentuojama pagal kiekvienos valstybės narės nacionalinę teisę, taip nėra nustatant teritoriją, kurios atžvilgiu turi būti įrodytas ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų; šis klausimas reglamentuojamas Sąjungos teisės nuostatomis.
- 24 Be to, skundžiamo sprendimo 36 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors nacionalinė teisė gali būti taikytina tam tikrais atvejais, Reglamente Nr. 207/2009 numatytas nacionalinių ir Bendrijos prekių ženklų apsaugos sistemų koegzistavimas.
- 25 Antra, skundžiamo sprendimo 37–40 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad net, kiek tai susiję su ankstesniu tarptautiniu prekių ženklu, gali būti reikalaujama įrodyti jo naudojimą iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį, nes toks prekių ženklas prilyginamas nacionaliniam.
- 26 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas atmetė apeliantės ieškinį dėl panaikinimo.

Šalių reikalavimai

- 27 Apeliaciniu skundu apeliantė Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme išlaidas.
- 28 VRDT Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 29 Apeliacinį skundą apeliantė grindžia vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu. Šį pagrindą sudaro trys dalys.

Dėl pirmos vienintelio pagrindo dalies

Šalių argumentai

- 30 Apeliantė mano, kad Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys netaikytinos prekių ženkams, įregistruotiems pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus.
- 31 Remdamasi šios nuostatos formuluote, apeliantė nurodo, kad joje aiškiai nurodomi tik „ankstesni Bendrijos prekių ženklai“ ir „ankstesni nacionaliniai prekių ženklai“, o ne kiti atvejai, numatyti minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalyje, kurioje pasirinkta bendresnė sąvoka „ankstesni prekių ženklai“. Taigi, ankstesniam prekių ženklui, dėl kurio kilo ginčas prekių ženklo, kurį prašoma įregistruoti, atžvilgiu, taikytinas šio 8 straipsnio 2 dalies a punktas.
- 32 Kadangi šis ankstesnis prekių ženklas įregistruotas pagal tarptautinius susitarimus, Bendrasis Teismas nepagrįstai iš jos reikalavęs įrodyti, kad prekių ženklas buvo naudojamas Vokietijoje.
- 33 VRDT pabrėžia, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 160 straipsniu, šio reglamento 42 straipsnyje įtvirtinta naudojimo pareiga yra aiškiai numatyta minėto reglamento 160 straipsnyje tarptautiniams ženkams, kurių registracija galioja Europos Sąjungos teritorijoje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 34 Pirmoje vienintelio pagrindo dalyje apeliantė nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes ankstesniam prekių ženklui taikė Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytą naudojimo iš tikrųjų kriterijų, nors tai – tarptautinis prekių ženklas, nepatenkantis į šio straipsnio taikymo sritį.
- 35 Pirma, reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio formuluotės matyti, jog jo 2 dalis taikoma ankstesniems Bendrijos prekių ženkams, o 3 dalis – ankstesniems nacionaliniams prekių ženkams.
- 36 Konstatuotina ir tai, kad šiose dviejose dalyse nedaroma skirtumo tarp nacionalinių prekių ženklų ir prekių ženklų, įregistruotų pagal tarptautinius susitarimus.
- 37 Vis dėlto Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalyje nurodyti „ankstesni nacionaliniai prekių ženklai“ turi būti suprantami kaip prekių ženklai, kurių registracija galioja tam tikroje valstybėje narėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie įregistruoti nacionaliniu, ar tarptautiniu lygmeniu.

- 38 Iš tiesų, šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad juo nustatytos normos taikomos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems „ankstesniems nacionaliniams prekių ženklams“, neišskiriant toje nuostatoje įvardytų keturių „ankstesnių prekių ženklų“ kategorijų, tarp kurių, be kita ko, yra prekių ženklai, įregistruoti pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus.
- 39 Vadinas, Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalimi siekiama vien pritaikyti šio reglamento 42 straipsnio 2 dalyje numatytą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo Bendrijos teritorijoje reikalavimą ankstesnių nacionalinių prekių ženklų atvejui, patikslinant, jog naudojama turi būti valstybės narės teritorijoje.
- 40 Antra, apeliančios siūlomą aiškinimą, pagal kurį pagrindinis naudojimo reikalavimas netaikomas tarptautiniams prekių ženklams, apeinama apsaugos sistema, kurios dalis yra Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys, ir išvengiama šių nuostatų poveikio. Konkrečiai tariant, pirma, reikia pabrėžti, kad reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje, kurioje primenamas prekių ženklo ankstesnio buvimo principas, neišskiriamos prekių ženklų, dėl kurių paduotas protestas, rūšys. Antra, tai taip pat matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 160 straipsnio, kuriame, siekiant nustatyti registravimo datą, reikalaujama naudojimo, kiek tai susiję su protestu, grindžiamu tarptautiniu prekių ženklu.
- 41 Iš esmės būtent tai Bendrasis Teismas pabrėžė skundžiamo sprendimo 38 punkte primindamas, jog Madrido sutarties 4 straipsnio 1 dalyje ir Madrido sutarties protokolo 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad kiekvienoje atitinkamoje susitariančiojoje šalyje prekių ženklui suteikiama tokia pati apsauga kaip ir tuo atveju, jeigu prekių ženklo paraiška būtų tiesiogiai pateikta tos susitariančiosios šalies tarnyboje.
- 42 Vadinas, pagal šias nuostatas „prekių ženklams, įregistruotiems pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkto iii papunktį, galioja tos pačios taisyklės kaip ir „prekių ženklams, įregistruotiems valstybėje narėje“, nurodytiems Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktyje.
- 43 Taigi, prekių ženklui, kurio savininkė yra apeliančios, taikydamas Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalį, Bendrasis Teismas teisės klaidos nepadarė.
- 44 Taigi apeliančios negali tvirtinti, jog Bendrojo Teismo argumentai skundžiamo sprendimo 33 ir 38 punktuose yra priešaringi. Iš tiesų, minėto sprendimo 33 punkte Bendrasis Teismas iš esmės pabrėžia, kad naudojimo iš tikrųjų sąvoka buvo suderinta pagal Bendrijos prekių ženklo paraiškos sistemą, o jo 38 punkte jis kalba apie tarptautinio prekių ženklo registracijos galiojimą valstybės narės teritorijoje.
- 45 Todėl pirmą vienintelio pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antros vienintelio pagrindo dalies

Šalių argumentai

- 46 Antroje vienintelio pagrindo dalyje apeliančios teigia, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, nacionaliniu lygmeniu įregistruoto prekių ženklo „teritorinio galiojimo“ klausimas išimtinai reglamentuojamas pagal nacionalinę teisę. Tai ypač pasakytina apie nacionalinius prekių ženklus, įregistruotus pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus.

- 47 VRDT mano, kad ankstesnio prekių ženklo naudojimo sąvoka turi būti aiškinama vienodai pagal Reglamentą Nr. 207/2009, kuriuo išsamiai reglamentuojamas nagrinėjamo naudojimo pobūdis ir teritorija, kurioje ir turi būti įrodytas jo naudojimas. Šiuo atžvilgiu, nors 1892 m. konvencija gali turėti padarinių Vokietijos prekių ženklų teisei, ji neturi poveikio Bendrijos prekių ženklų sistemai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 48 Pirmiausia primintina, kad Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos (žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *Génesis*, C-190/10, 36 punktą ir 2013 m. birželio 27 d. Sprendimo *Malaysia Dairy Industries*, C-320/12, 33 punktą).
- 49 Šiuo atžvilgiu apeliantė negali ginčyti išvadų, kurias Bendrasis Teismas padarė remdamasis 2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Il Ponte Finanziara prieš VRDT* (C-234/06 P, Rink. p. I-7333), dėl prekių ženklo naudojimo sąvokos. Tame sprendime, kaip priminė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 34 punkte, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionalinė apsauginio prekių ženklo sąvoka, reiškianti, jog ankstesnis prekių ženklas pagal nacionalinę teisę saugomas, net jeigu jo naudojimo negalima įrodyti, negali kliudyti įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 50 Kitaip galėtų būti tik jeigu Bendrijos prekių ženklą reglamentuojančiomis normomis prekių ženklo naudojimo sąvoka nebūtų suvienodinta.
- 51 Pažymėtina, kad Direktyvos 2008/95, skirtos valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti, 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu per tam tikrą laiką savininkas nepradėjo atitinkamoje valstybėje narėje iš tikrųjų naudoti prekių ženklo, prekių ženklui taikomos šia direktyva numatytos sankcijos, be kita ko – registracijos pripažinimas negaliojančia.
- 52 Taigi, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos nusprenddamas, kad Bendrijos prekių ženklo naudojimo Sąjungos teritorijoje sąvoka išsamiai reglamentuojama vien Sąjungos teisėje.
- 53 Taigi vienintelio pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečios vienintelio pagrindo dalies

Šalių argumentai

- 54 Pasak apeliantės, dėl aplinkybės, jog pagal 1892 m. konvenciją gali būti uždrausta Vokietijos teritorijoje naudoti prašomą įregistruoti prekių ženklą, būtų pažeistas Bendrijos prekių ženklo vieningumo principas. Tačiau, nors ir pripažįstama, kad tokio prekių ženklo vieningumo principas turi išimčių, šios išimtys turėtų būti aiškiai numatytos Reglamente Nr. 207/2009, kaip tai matyti iš šio reglamento 3 konstatuojamosios dalies.
- 55 Remdamasi 111 ir 165 straipsniais VRDT pabrėžia, kad Bendrijos prekių ženklo vieningumo principas nėra absoliutus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 56 Primintina, kad Bendrijos prekių ženklo vieningumo principas turi išimčių, kurios numatytos Reglamente Nr. 207/2009.

- 57 Konkrečiai tariant, pagal šio reglamento 111 straipsnio 1 dalį leidžiama konkrečioje vietovėje galiojančių ankstesnių teisių savininkui protestuoti prieš Bendrijos prekių ženklo naudojimą toje vietovėje, kurioje šios teisės yra apsaugotos, tiek, kiek tai leidžiama pagal atitinkamos valstybės narės įstatymus.
- 58 Taigi skundžiamo sprendimo 36 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Bendrijos prekių ženklo vieningumo principas nėra absoliutus.
- 59 Darytina išvada, kad trečia vienintelio pagrindo dalis nepagrįsta, todėl reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 60 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi VRDT reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Rivella International AG*, o pastaroji bylą pralaimėjo, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Rivella International AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.